

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10Csp/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622202231
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Špak
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7622202231.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Martin Špak, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpenom: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka proti žalovanému: L. H., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. L. O. XXX/X, F., v konaní o zaplatenie 260,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 29.04.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť istinu vo výške 260,- eur s úrokom z omeškania zo sumy 260,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 23.06.2021 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. V žalobnom návrhu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a žalovaný uzatvorili dňa 15.02.2018 Zmluvu č. „XXXXXXXXXX“, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky predchodcu žalobcu. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania a splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný napriek opakovaným výzvam neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo Zmluvy a tak postupca k 31.01.2020 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.06.2021 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., Bratislava a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. V čase postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 296,07 Eur, ktorá pozostávala z istiny 260,26 Eur, riadneho úroku 9,95 Eur, úroku z omeškania 20,65 Eur a poplatkov 5,47 Eur.

3. Žalobca priložil k žalobnému návrhu plnú moc na zastupovanie, prehľad čerpania úveru žalovaným, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 29.06.2021, výzvu právneho zástupcu žalobcu na zmier z 07.01.2022, podací hárok z 10.01.2022, osvedčenie platcu DPH, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 22.06.2021 s prílohami, Zmluvu o osobnom účte z 15.02.2018 Odstúpenie od zmluvy o osobnom účte z 31.01.2020, Výpoveď zmluvy z 07.08.2019, obálku z doručovania písomností, ktorá bola neprevzatá v odbernej lehote, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. z 01.01.2015, Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania účinné od 01.01.2015, výzva na úhradu pohľadávky z 18.03.2021 s potvrdením o nevyzdvihnutí zásielky v odbernej lehote, výzva na úhradu pohľadávky z 30.12.2019.

4. Tunajší súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 10Csp/52/2022-71 zo dňa 25.05.2022, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

5. Žalovaný je hlásený k trvalému pobytu na adrese L. O. XXX/X, F., evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na túto adresu, a nepodarilo sa zistiť terajší skutočný pobyt žalovaného, nakoľko podľa správy OR PZ v Humennom zo dňa 24.08.2022, žalovaný odišiel s adresy trvalého bydliska za prácou do Nemecka, bez udania akejkoľvek adresy pobytu. Preto súd zrušil uznesením zo dňa 12.09.2022 platobný rozkaz Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 10 Csp/52/2022 a v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a to dňa 19.09.2022. V zmysle uvedeného ustanovenia sa tak žaloba, ako aj listinné dôkazy s ňou predložené, považujú za doručené žalovanému po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia t. j. dňa 05.10.2022. Žalovaný sa k podanej žalobe, napriek výzve súdu v súdom stanovenej lehote 10 dní nevyjadril a nepredložil žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.12.2022, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom súdneho spisu a zistil skutkový stav nasledovne:

- a. právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o osobnom účte dňa 15.02.2018, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal pre žalovaného otvoriť bežný bankový účet č. D.: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v jeho peňažnom ústave a žalovaný sa zaviazal uhrádzať právnomu predchodcovi žalobcu poplatky za správu a vedenie tohto bežného bankového účtu,
- b. právny predchodca žalobcu umožnil žalovanému čerpať finančné prostriedky formou tzv. povoleného prečerpania z osobného bankového účtu,
- c. právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 31.01.2020 odstúpil od zmluvy o bežnom účte,
- d. žalovaný mal uzavrieť s právnym predchodcom žalobcu aj Zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorej by bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej iba „ZoSÚ“). Zmluva o povolenom prečerpaní nebola k žalobe priložená.
- e. právny predchodca žalobcu zaslal dňa 07.08.2019 podanie „Výpoveď zo zmluvy“, ktoré sa svojím obsahom korešponduje s vyhlásením okamžitej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa §565 OZ,
- f. výzvami z 30.12.2019 a 18.03.2021 právny predchodca písomne vyzýval žalovaného na úhradu dlhu, žalovaný však na tieto výzvy nereagoval.

7. Podľa §39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku

postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

16. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

17. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ: a. poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b. posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa čl. 8 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. Podľa čl. 11 ods. 4 CSP súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

23. Podľa §131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

24. Podľa §132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

25. Podľa §132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

26. Podľa §153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

27. Podľa §153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

28. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť a to z viacerých, na sebe nesúvisiacich, právnych dôvodov. Primárnym právnym dôvodom, pre ktorý súd žalobu zamietol, bol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

29. V prvom rade sa preto súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovanej a žalobcom. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejme, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitimovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

30. Otázkou vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je súd povinný skúmať „ex offa“. Ide o zákonnú povinnosť súdov v každom štádiu konania. Uvedené je zrejme napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010, podľa ktorého „skúmanie otázky aktívnej vecnej legitímácie odvolacím súdom vyplynulo jednak z povahy sporového civilného súdneho konania, v ktorom súd skúma, či je žalobca nositeľom tvrdeného práva na určité plnenie voči označenému žalovanému“.

31. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach uvádza „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27).

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021 uvádza „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením

pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

33. Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s., je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

34. Žalobca už v žalobe tvrdil, že ešte pred podaním žaloby uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou a.s. Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej nadobudol pohľadávku postupcu, Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovanému. Predpokladom platného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, tak ako to predpokladá ust. §524 ods. 1 a nasl. OZ, je platné vyhlásenie okamžitej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa §53 ods. 9 OZ môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V tomto konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu, hoci, tak ako to žalobca uvádzal v priloženej Zmluve o postúpení pohľadávky v jej článku 4.3 a v článku VIII tejto zmluvy. Vzhľadom k prehláseniam žalobcu v Zmluve o postúpení pohľadávok z 22.06.2022 súd dospel k záveru, že žalobca takouto písomnou výzvou buď nedisponuje, alebo ak by aj takáto výzva bola niekedy žalovanému odoslaná, tak by na ňu súd v tomto konaní neprihliadal, nakoľko tento prostriedok procesného útoku nebol vykonaný včas. Súd preto nepovažoval za potrebné (čo by bolo aj v rozpore so základnou zásadou nového civilného procesu, ktorým je procesná ekonómia, najmä v prípade, ak je strana zastúpená kvalifikovanou právnou pomocou, teda advokátom) toto pojednávanie odročiť. Z uvedeného dôvodu, vzhľadom k skutočnosti, že nedošlo k platnému vyhláseniu okamžitej splatnosti spotrebiteľského úveru, nebolo možné platne postúpiť pohľadávku na žalobcu a preto bolo potrebné, z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, žalobu zamietnuť.

35. Aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, súd považuje za potrebné sa vyjadriť aj k ďalšej argumentácii žalobcu v tomto konaní. Žalobca svoj nárok opieral o tú skutočnosť, že dňa 15.02.2018 došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. „XXXXXXXXXX“. Zo žiadneho s dôkazovo predložených žalobcom nevyplýva, že by tohto dňa žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Ak by sme aj pripustili, že číslo zmluvy korešponduje s číslom bankového účtu žalovaného, tak by úverová zmluva musela niesť označenie XXXXXXXXXXXX. Po pozornom oboznámení sa s obsahom tejto zmluvy je celkom zrejmé, že „Zmluva o Osobnom účte“ je zmluvným typom podľa §708 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka a tento účet nepredstavuje žiaden účet, z ktorého mohol žalovaný čerpať finančné prostriedky ako spotrebiteľský úver. Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania právneho predchodcu v čl. 3.1 jasne definujú, že predpokladom umožnenia povoleného prečerpania je uzatvorenie Zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalobcom nebol produkovaný absolútne žiaden dôkaz o tom, že takáto zmluva bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená, žiadne ustanovenie žaloby ani len nepredpokladá uzatvorenie akejkoľvek Zmluvy o povolenom prečerpaní, žalobca v žalobe iba stroho odkazuje na uzatvorenie Zmluvy o Osobnom účte, ktorá však celkom určite neobsahuje žiadne ustanovenia o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie sú tam uvedené obligatórne náležitosti takejto zmluvy uvedené v §10 s odkazom na §9 ZoSÚ, taktiež nie je preukázané (ani jednou vetou) skúmanie bonity žalovaného. Pojem odbornej starostlivosti zákon o spotrebiteľských úveroch nedefinuje. Uvedený pojem je vymedzený v § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov tak, že odbornou starostlivosťou je úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Pod pojmom hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 je v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné rozumieť posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018, odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybné kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované

údaje o životnom a existenčnom minime, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch. Sankciou za porušenie povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa pri poskytnutí spotrebiteľského úveru je podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch skutočnosť, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru alebo a to v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať bonitu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

36. Aj v tomto prípade súd poukazuje na neunesenie dôkazného bremena žalobcom a vzhľadom k tomu, že žalobca je zastúpený advokátom a že žaloba obsahovala tak závažné nedostatky, súd nepovažoval za hospodárne a ani účelné súdom nariadené pojednávanie odročovať na iný termín. V kontexte uvedeného sa súdu javí ako prekvapivé tvrdenie žalobcu v jeho podaní z 09.12.2022, v ktorom ospravedlňoval svoju neúčasť na pojednávaní dňa 12.12.2022 a uvádzal, že nárok žalobcu je riadne preukázaný, nakoľko ak by právny zástupca žalobcu pri spísaní žaloby sa aj reálne oboznámil s obsahom listín, ktoré k žalobe prikladá, tak by nemohol v texte žaloby odkazovať na Zmluvu o osobnom bankovom účte a zamieňať ju so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, prípadne, by nemohol poukazovať na vyhlásenie okamžitej splatnosti spotrebiteľského úveru zamieňať odkazom na výpoveď banky zo zmluvy o osobnom účte, ktoré sa reálne udialo až cca 6 mesiacov po, hoci neplatnom, zosplatnení spotrebiteľského úveru.

37. Poukazujúc na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol primárne z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako aj neunesenia dôkazného bremena, ktoré v sporovom konaní primárne zaťažuje žalobcu.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. Žalobu súd zamietol, neúspešný žalobca preto nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný bol však v konaní pasívny, a žiadne trov konania mu nevznikli.. Súd preto poukazujúc aj na článok 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.